

W artykule staram się odtworzyć przedstawiany w podręcznikach gimnazjalnych obraz Innego. Interesuje mnie sposób, w jaki autorzy wpisują w kreowany przez podręcznik obraz świata motywy obcości czy odmienności kulturowej. Analiza pięciu serii podręczników prowadzi do wniosku, że wizerunek obcego włączany jest najczęściej w oficjalną narrację patriotyczną, a podsuwane uczniom obrazy „inności” nie przystają do współczesnych realiów cywilizacyjnych. Trudno oprzeć się wrażeniu, że dydaktyka szkolna zatrzymała się na XIX-wiecznej koncepcji narodu i utrwalonych w ówczesnej kulturze świadectwach doświadczania obcości. Nie można zatem powiedzieć, że polska szkoła przygotowuje uczniów do życia w wielokulturowym społeczeństwie.